

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus De Fiducia In Deum Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 1. In effectibus creatis plus est à Deo quàm á creaturis solo excepto peccato. Vera pax animæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

Qui confidunt in Deo, omnia ad Deum referunt: Primus fons veræ pacis.

§. I.

In effectibus Creatus plus est à Deo quàm à creaturis, solo excepto peccato.

Quisquis integràm in Deo fiduciam collocat, ad Deum solum respicit; & quia novit gubernari à Deo omnia, pariter quæ sibi accidunt, tamquam de manu Dei suscipit, nullo habito respectu ad creaturas, perinde ac si nullæ essent. Picturæ opus non tribuitur penicillo: nec pœma aut oratio calamo; sed Apelles nominatur, cum laudatur tabella picta, & Virgilius cum laudatur Æneas, tametsi & ad hanc calamo & ad illam penicillo fuerit opus. Cur non dicimus pari modo: Deus hunc vulneravit, sanavit istum, ædificavit, demolitus est, & produxit per sese omnia creaturarum opera? quandoquidem non utitur illis solum velut instrumentis aut mediis & adjumentis ad obtinendum finem intentum, sed se illis adjungit ut primaria ac principalis causa, & tantum, imò amplius, quàm illæ se impendit ad producendos eosdem effectus, & cooperatur in idem unâ eademque cum illis actione totali. Cur non dicimus exempli causa: Deus domum istam redegit in cineres?

L 6

ipse

ipse enim & cum igne ad comburendum, cum homine injiciente flammam concurrens non quod participet de peccato, si quod factum intervenit (peccatum enim, quod moralitas est, opus Dei qui ipsa est bonitas, et nullo modo potest) sed motus manus, applicatio ignis, & quidquid est physicum in domino incendio, & operatione hominis autem, totum hoc tam est a Dei concursu, imo magis quam ab actione creaturarum; malitia enim res creata est nec esse potest in mundo quæ non magis necessario à Deo dependet quam à quacunque creaturâ. Quare agere non tribuimus Deo res quascunque ad quarum productionem plus ipse confert quam Apelles ad imaginem Alexandri, aut Virgilius ad conscribendam Æneidem? Relinquamus nunc peccatum quod morale monstratur est & defectus, cuius Deus non magis est causa quam potentia ambulandi claudicationis aut visiva facultas visus luscii. Non expendimus hic causas morales & deficientes, quæ nomine S. Augustinus causam peccati exprimit, sed físicas duntaxat & verè efficientes quæ re ipsa ex se effectum produciunt non defectum. Et hoc sensu dico; nihil quidquam de novo effici à quacunque re creatâ quæ non possit referri in Deum, ut in principem causam

fam, imò ad quod non plus conferat Deus solus, quàm simul omnes res creatæ. In hanc sententiam dixit Propheta: *Non est malum in civitate quod Dominus non fecerit.* Amos 3. Et Sanctus Job: *Manus Domini tetigit me. c.* 19. Quamvis eodem tempore diaboli omnes in se effusas vires rabiemque sustineret. Imò Deus ipse sic loquitur de unigenito Filio suo vulnerato propter iniquitates nostras: *propter scelus populi mei percussi eum.* Isai. 53. Hoc sensu exprobrat quoque Deus inimicis suis: *Servire me fecistis in peccatis vestris, præbistis mihi laborem in iniquitatibus vestris.* Nimirum quantum ad id quod in iis physicū est, cuiusmodi sunt actus cogitationum, voluntatis, ratiocinationis, motus linguæ & manuum, auditiones, visiones, ceteræque corporis vel animæ functiones, ad quas exercendas pro necessitate sibi imposita concurrat ut nobis integram inviolatamque servet in agendo libertatem.

Quod ad inordinationem peccatorum attingit, permittit ea inquit, S. Augustinus, divina bonitas nihil per se conferens nisi quod eos admirabili patientiâ tolerat, qui illa committunt. Quia tamen iustissimis de causis, quas paulò post deducemus, ea Deus permittit, oportet sanè profundâ cum humilitate acquiescere.

acquiescere huic sapientissimæ voluntati, quam habet ea permittendi, & exemplo Davidis cum convitiis appeteretur à Semei, & Patriarchæ Joseph suorum fratrum crudelitatem experti, referre ad Deum, cuius providentia, ut canit Ecclesia in sui dispositione nõ fallitur. Id quod tantò etiam rectius facimus, quod Deus non permittit impiorum flagitia quemadmodum homines, qui inde non parùm affliguntur, quod illa sæpe ignorent, sapius impedire non possint, atque ita cogantur dissimulare & permittere mediocria, ut evitent majora; Deus verò peccatorum nostrorum quæ tolerat, perfectam habet cognitionem, & mille modis sine ullâ difficultate impediendi, si vellet, absolutam potestatem; non tamen impedit, quia non vult vim inferre libero mentis nostræ arbitrio, proposuit nobis, ut scriptura loquitur ignem & aquam: optionem dedit nobis paradisi & inferni, ita ut in potestate nostra sit alterutrum eligere & vel salutem beatam consequi, si beneficiis in nos collatis à divinâ bonitate, rectè uti velimus, vel incurrere damnationem æternam, si ea sponte abiciamus, aut malitiâ nostrâ reddiderimus inutilia.